

Cilt 3 Sayı 1

MOTIVATED

SİZE İLHAM VERECEK BİR DERGI

Hayal Kurmaya Cesaret Edin

“Evet yapabilirim!”

Her Şeye “Hayır” Diyenlerin Yanlış Düşündüğünü İspatlamış
İnsanların İlham Verici Hikâyeleri

Başarıyı Yakalayanlar

Çocukların Hayallerine Ulaşmalarına Yardımcı Olmak

3

Bu Benim Hayalim...

4

“Evet yapabilirim!”

Her Şeye “Hayır” Diyenlerin Yanlış Düşündüğünü İspatlamış İnsanların İlham Verici Hikâyeleri.

Her Zaman En Son Seçilen Çocuk**Yazamayan Müdür****Fotoğrafın İçinde Yer Alan Çocuk****“Faydasız Şeyler Üzerine Araştırma Yapıyorsun”**

8

Başarıyı Yakalayanlar

Çocukların Hayallerine Ulaşmalarına Yardımcı Olmak.

10

Tutkuyla Hayal Kurmaya ...Cesaret Edin

12

Düşünmeye Değer Sözler

Risk Almaya Cesaret Edin

Sayı
Editör
Dizayn

Cilt 3 Sayı 1
Christina Lane
AwexDesign.com

İletişim:
Email
Web sitesi

motivated@motivatedmagazine.com
www.motivatedmagazine.com

Copyright © 2011 Motivated,
Tüm hakları saklıdır

“Benim bir hayalim var...!” Dr. Martin Luther King Junior’un 28 Ağustos 1963 yılında ayrımcılığa son verilmesi ve ırksal eşitliğin sağlanması çağrısına adını veren bu ünlü konuşmayı sanırım birçokumuz biliyoruzdur. Bu sözcüklerin hala birçok insan üzerinde etki yaratabiliyor olmasının sebebi, belki de hepimizin hayallerinin olmasıdır. Kendi hayatlarımız için kurduğumuz hayaller, çocuklarımız için kurduğumuz hayaller, gelecekle ilgili kurduğumuz hayaller... Kısacası bütün hayallerimiz. İçimizde sakladığımız hayallerin bazılarını gerçekdışı kavramlar olarak niteleyip bir kenara bırakabiliriz ama peki hayallerimizin aslında gerçekleşebilme olasılığı varsa?

Motivated dergisinin ilk sayısını baskıya soktuğumda, 20 yıldan uzun bir süre boyunca gelişmekte olan ülkelerdeki zor koşullarda yaşayan insanlara yardım projelerinde çalıştım. Bu ülkelerde yaşayan insanların bazıları metanetliydi ama birçoğu hayal kırıklığına uğruyor ve cesaretlendirilmeye ihtiyaç duyuyordu. İhtiyaç sahiplerine uygulamalı destek vermenin dışında daha başka şeyler de yapmak istiyordum. Onları motive edecek ve hayatlarında bir şekilde bir fark yaratacak bir şeyler bırakmak istiyordum onlara. “Hayalimi” ve Motivated’in ilk sayısının kabataslak halini ve bu şekilde düzenli olarak bir dergi çıkarma fikrini iş arkadaşlarımla ilk paylaştığımda, bazıları fikri mükemmel bulurken, bazıları finansal ve lojistik engelleri gördü.

Bugün 3. ciltin 1. sayısının editör bölümünü yazarken, hayal kurmaya cesaret ettiğim, engellerle yüzleştiğim ve vazgeçmediğim için ne kadar memnun olduğumu fark ettim. Benimle birlikte hayal kuran ve Motivated dergisini gerçeğe dönüştürmek için çok çalışsan herkese çok teşekkür ederim! Motivated’in bu sayısı “İmkânsız hayal eden” ve “dünyayı biraz daha iyi bir yer haline getirmek isteyen” herkese adanmıştır. Umarım bu sayı inançla, ileri görüşlülükle, inisiyatifle ve sabırla o hayallerin gerçekleşebileceği konusunda sizi cesaretlendirir!

Motivated Adına
Christina Lane

Bu Benim Hayalim!

Younis Y.

Younis Y.

Ben Afrika kıtasında bir köyde büyüdüm. 1986 yılında köyümdeki okula gitmeye başladım. Okulumun ilk 3 yılı içerisinde harika zaman geçirdim. Huzur doluydu ve hiçbir problem yoktu.

Daha sonra 1989 yılında savaş çıktı ve ben asla ayrılamayacağımı düşündüğüm köyümde, ilkokulu bitirme şansımı kaybettim. Biz kaçtık ve sahip olduğumuz her şeyi kaybettik.

En sonunda şu anda yaşadığım kasabaya ulaştık. Savaşın şokuna ve olumsuz etkilerine rağmen, ailem kız kardeşimin ve benim eğitimimize devam etmemize karar verdi. Bu çok zordu ama azmin olduğu yerde bir yol vardır. Nihayetinde üniversiteye başladım. Kendi giderlerimi tek başıma karşılamam gerektiği için bütün zamanımı derslerde geçirmek beni zorluyordu. Bulduğum inşaat işlerinde çalışmak zorundaydım ama sonunda muhasebe bölümünden başarılı bir şekilde mezun oldum. Umut ve hayallerimin bir kısmı sonunda gerçekleşmişti.

Henüz bütün hayallerim gerçekleşmedi tabii. Yurtdışında eğitim görmek, evlenip bir aile kurmak istiyorum. O gün gelinceye kadar, beni işe alan insani yardım kuruluşuyla birlikte savaştan etkilenen bölgelerde çalışmaya devam edeceğim.

Ama benim en büyük hayalim, bütün insanların her yerde barış ve uyum içinde yaşamayı öğrenmeleridir. Dünya hepimizin özgür ve eşit olarak doğduğu iyi bir hediyeydi. Eğer bunu anlayabilirsek ve gelecek nesiller için olumsuz ve kalıcı sonuçları olan savaşlardan vazgeçersek, dünya daha iyi bir yer olacaktır. ■

Younis'un yeğenlerinden ikisi

“Evet yapabilirim!”

Her Şeye “Hayır” Diyenlerin Yanlış Düşündüğünü İspatlamış
İnsanların İlham Verici Hikâyeleri.
Reader's Digest adlı makaleden alınmıştır.

Her Zaman En Son Seçilen Çocuk

Lisa Miller Fields

Tıknaz ve utangaç olan Ben Saunders, sınıfında herhangi bir spor takımı için seçilen en sonuncu çocuktur. Şimdilerde gülerek “Futbol, hokey, tenis, kriket... Yuvarlak topla ilgili herhangi bir şeyde işe yaramazdım.” diyen Ben, İngiltere'nin kırsal bölümünde yer alan Devon County Okulunda çocukluk yıllarında beden eğitimi derslerinin şaka ve alay konusuydu.

15. yaş günü hediyesi olan dağ bisikleti onu değiştirdi. Genç adam başlarda evinin yakınlarındaki bir ormanda tek başına bisiklet sürmeye başladı. Sonra bir koşucu arkadaşı koşarken ona bisikletiyle eşlik etti. Ben Saunders git gide bedenini bu alanda geliştirmeye odaklandı ve hızını, gücünü ve dayanıklılığını arttırdı. 18 yaşında ilk maratonunu koştu.

Bir sonraki yıl, 1960'lı yıllarda Atlantik Okyanusunu açık bir tekne ile geçerek ünlenen John Ridgway ile tanıştı. Yaşlı adamın soğuk su macerasını öğrendiği İskoçya Ridgway Macera Okulu'nda öğretim görevlisi olarak işe alındı. Merakı uyanan Saunders, Kuzey Kutbu Bölgesi Kâşifleri ve Keşifleri hakkında bulabileceği bütün kitapları okudu ve daha sonra kendi geleceğinin bu olabileceğine karar verdi.

Kuzey Kutbuna düzenlenen yürüyüşler, İngiliz erkekleri ve hayallerini bir kenara bırakmış olanlar için muntazam bir tatil değildir. O hayallerini bir kenara bırakmadı ve yeterli özelliğe sahip olmadığına dair bir şüpheye düşmedi. “John Ridgway bana “Sen tam bir delisin!” demeyen birkaç kişiden biridir.” diyor Saunders.

2001 yılında uzman bir kayakçı olduktan sonra, Saunders Kuzey Kutbuna doğru ilk uzun mesafe keşfini başlattı. İnanılmaz bir dayanıklılık gerektiren bu yolculukta soğuk ısırmasına maruz kaldı, bir kutup ayısıyla karşılaştı ve erzak yüklü kızağını sivri uçlu buz tepelerinin üzerinden geçirirken vücudunun belirli bölümlerini çok zorladı.

Saunders Kuzey Kutbuna tek başına kayak yapan en genç kişi oldu ve Kuzey Kutbunun büyük bir bölümünü tek başına kayarak geçti. Onun eski oyun arkadaşları bu dönüşüme büyük ihtimalle inanamayacaklardır!

Saunders 27 yaşında güneye yürüyerek Antartika'dan Güney Kutbu ve gerisine gitti. 2900 kilometrelik bir yolculuk kayaklar tarihinde daha önce hiç yapılmamıştı. ■

Yazamayan Müdür

Gary Sledge'nin eserinden uyarlanmıştır.

Amy Tan'ın kariyerini tetikleyen olay büyük bir çıkış değil, işten atılmasıydı.

Amy Tan satışları milyonlara ulaşan “The Joy Luck Club”, “The Kitchen” ve “The Hundred Secret Senses” kitaplarını yazmadan önce de bir yazardı, ancak iş yazışmaları yapan bir yazardı. Ortağı ile birlikte saat ücreti karşılığında avukatlık mesleğine benzer bir şekilde teknik yazılar yazıyordu.

Müşterilerine karşı olan sorumluluğu bir muhasebecininkinden farksızdı, ancak bu göçmen kızı sözcüklerle daha yaratıcı olmak istiyordu.

Daha fazla yazmak istediğini ortağına belirtti. Ortağı ise onun güçlü yanının değerlendirmeler yapmak, taşeronları takip etmek ve tahsilat yapmak olduğunu söyledi. “Korkunç bir işti. Aslında yapmaktan nefret ettiğim ve o kadar da iyi yapamadığım bir işti.” diyor şimdilerde Amy. Ancak ortağı yazarlığın onun en zayıf yeteneği olduğu konusunda ısrarlıydı.

“Ya ona inanarak yaptığım işe devam edecektim ya da isteklerimin peşinden gidecektim!” Bu konuyla ilgili iddiasını dile getirdi ve haklarını talep etmeye karar verdi, ama ortağı ona boyun eğmedi.

Şok olan Tan “İstifa ediyorum!” diyerek tepkisini gösterdi.

Ortağı ise “Sen istifa edemezsin, ben seni kovuyorum! Ve şunu unutma, yazarlıkta en küçük bir başarı bile elde edemeyeceksin!” dedi.

Tan onun haklı olmadığını kanıtlamak için üstlenebileceği bütün görevleri üstlendi. Serbest meslek erbabı teknik bir yazar olarak bazen haftada 90 saat çalıştı. Yalnız olmak zordu, ancak yeteneklerinin başkaları tarafından sınırlandırılmasına izin vermemek buna değerdi.

Yazacaklarını seçme konusunda özgür olduğu için kurmaca yazınlara başladı. Çin’li göçmenlerin yalnız kızının hikayesini anlatan “The Joy Luck Club” kitabının yazarı olarak yeniden doğdu. Böylece yazmasını bilmeyen bu müdür, kitaplarını milyonların sevak okuduğu ve en çok sevilen kitap yazarlarından biri haline geldi. ■

Fotoğrafın İçinde Yer Alan Çocuk

Fran Lostys'in eserinden uyarlanmıştır.

Bilge bir öğrenci değildi ve sınıf arkadaşları onunla sürekli alay ederdi. Ders çalışmak yerine 8 mm kamerasıyla, Lionel oyuncak tren setinin berbat amatör filmlerini çekerek ve küçük bir ücret karşılığında bunu arkadaşlarına gösterirdi.

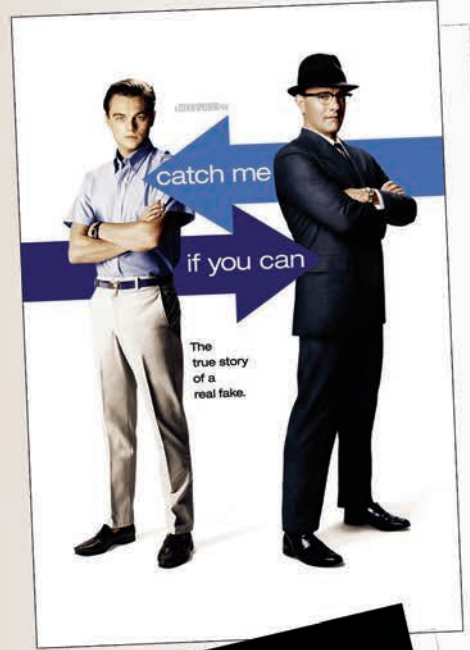
Lise ikideyken okulu bıraktı. Ailesi onu tekrardan okula gitmesi için ikna ettiğinde yanlışlıkla öğrenme engeli olan bir sınıfa düştü. Orada sadece bir ay dayanabildi. Ailesi başka bir şehre taşındıktan sonra kendisi için daha uygun olan bir okula gitmeye başladı ve bu okuldan mezun oldu.

UCLA Üniversitesi Sinema Eğitimi Bölümü'ne yaptığı 3 başvuru reddedildikten sonra, Steven Spielberg Kaliforniya Devlet Koleji'ne kaydoldu. 1965 yılında ise beklenmedik bir şekilde hayatı bambaşka bir hal aldı. Universal Stüdyolarını ziyaret ettiği sırada yazı işleri bölümünde yönetici olan Chuck Silvers ile tanıştı. Silvers 8 mm kamerasıyla filmler çeken bu çocuğu çok sevdi ve bir süre sonra kendisini tekrardan ziyaret etmesi için onu davet etti.

Spielberg hemen ertesi gün Chuck Silvers'i ziyarete gitti. Spielberg siyah bir takım elbise ve içerisinde bir sandviç ve çubuk şekerden başka bir şey bulunmayan, babasından ödünç aldığı evrak çantası ile Universal Stüdyolarına gitti ve hiçbir şekilde geçiş izni olmamasına rağmen Universal kapısındaki güvenlik görevlisine doğru büyük adımlarla yürüdü. Sanki orada tanınan birisiymiş gibi ona el salladı. Güvenlik görevlisi de ona el salladı. İçerideydi.

"Her gün siyah takım elbisemi giydim ve bütün yaz boyunca benim stüdyoda çalışmadığımı bilmesine rağmen her defasında aldırışsız bir şekilde çaktırmadan bana göz atan Silvers da dâhil olmak üzere oradaki yönetmenler ve yazarlarla takıldım. Orada kullanılmayan bir odayı kendime ofis olarak bile ayarladım ve geçekondum ofisimde çalışmaya başladım. Birkaç plastik karo buldum ve müdüriyet binasındaki geçekondumun üzerine adımı yazdım: Steven Spielberg, Oda Numarası 23C."

Herkes bundan karşılığını aldı. 10 yıl sonra Spielberg 28 yaşındayken "Jaws" filminin yönetmenliğini yaptı ve bu filmden 470 Milyon Dolar gelir elde ederek bütün zamanların en yüksek kâr elde eden filminin yönetmeni olarak tarihe geçti. Onlarca film ve ödül bu başarıyı takip etti, çünkü Steven Spielberg öğretmenlerinin bilmediği bir şeyi biliyordu... Yetenek film yapımcısının gözlerindedir! ■

“Faydasız Şeyler Üzerine Araştırma Yapıyorsun”

Fran Lostys

Dr. Judah Folkman arşivinde 1903 yılında New York Times’de yayınlanmış bir makalenin kopyasını hala saklıyor. Makalede iki fizik profesörünün uçakların neden uçamayacağı üzerine yaptığı yorumlar bulunuyor. Bu makale, Wright kardeşlerin Kitty Hawk sahilinde gerçekleştirdiği ilk uçuştan tam 3 ay önce yazılmış bir makale. 1970’li yılların başlarında Folkman, kanser alanında bilim adamlarının pek hoşuna gitmeyen yeni bir tez ortaya attı. Bu tezde tümörün kendi içindeki virüsleri beslemek için yeni kan damarları meydana getirdiğinden ve bu şekilde büyüdüğünden bahsediliyordu ama bu fikir o zamanki bilim adamlarının doğru olarak “kabul” ettiği öğretilere ters düşüyordu. Her şeye rağmen Folkman tezinin doğru olduğuna inanıyordu. Ama diğer bilim adamları ona sürekli “Faydasız şeyler üzerine araştırma yapıyorsun” dediler.

Folkman araştırma komitesinin hakaretlerini önemsemedi. İnsanların ilgisiz ve düşmancıl tavırlarına rağmen, kan damarlarının oluşumu ve yeni kan damarlarının büyümesi üzerine yaptığı çalışmalara 20 yıl boyunca devam etti. Bir araştırma toplantısında dinleyicilerin yarısı salonu terk etti ve birisinin “O sadece bir cerrah” dediğini duydu.

Ama Folkman yaptığı çalışmaların, tümörün büyümesinin durdurulmasına ve kalpteki tıkanmış atardamarlar gibi vücudun ihtiyaç duyduğu bölgelerde kan damarlarını arttırmanın yollarının bulunmasına yardımcı dokunacağına her zaman inandı.

Folkman ve iş arkadaşları 1980’lerde ilk kan damarları oluşumu önleyicilerini keşfettiler. Bugünlerde ise 100.000’in üzerinde kanser hastası bu çalışmaların yararlarından faydalanıyor. Folkman’ın çalışması bugünlerde kanser tedavilerinde ilk ve ön plan olarak benimseniyor. Folkman şunu söylüyor: “Kararlılık ve inatçılık arasında ince bir çizgi vardır. Bu ince çizgi sorununu çözecek anahtar ise sorunun kararlılık dolu bir çabaya değer olup olmadığını belirlemektir.” ■

Başarıyı Yakalayanlar

Çocukların Hayallerine Ulaşmalarına Yardımcı Olmak
Beverly K. Bachel'in eserinden uyarlanmıştır.

Birçoğumuz nelere ulaşmak istediğimizi düşünürüz ve yaşamlarımız için hedefler belirleriz. Peki çocuklarımız bunu yapıyor mu? Çocuklar için gelecekte bir gün ulaşabilecekleri inanılmaz şeyleri hayal etmek eğlencelidir ama hayallerini gerçekleştirmek adına şu anda bir şeyler yapıyorlar mı? Çocuklarımızın gerçekten hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olabilmek için içinde bulunduğumuz andan daha iyi bir zaman yoktur. Herkes hedefler belirlemeyi öğrenebilir. Araştırmalarda da görüleceği üzere hedefi olan çocuklar kendilerini daha iyi hissederler, sınavlarda daha başarılı olurlar, motivasyonları daha yüksektir ve yaşamdan daha çok keyif alırlar.

Hedef belirlemede çocuklarımıza yardımcı dokunacak ve hayallerine ulaşmalarında onları yolun hızlı şeridinde taşıyacak 10 tavsiyeyi aşağıda bulabilirsiniz. Umarım beğenirsiniz! :

1) Çocukların Hedeflerini;

Kavranabilir - anlaşılması kolay ve onlar için anlamlı olduğundan.

Ölçülebilir - çocukların tam olarak neye ulaşmak istediklerinin belirlendiğinden.

Aktif - çocukların ne gibi adımlar atmaları gerektiğini bildiklerinden.

Ulaşılabilir - çocukların kişisel becerileri göz önüne alınarak hedeflerin gerçekçi olduğundan.

Zaman sınırı - "bitirdim" demeleri gereken bir Son gün belirlendiğinden emin olun. Her ne kadar çok hoş olacak olsa da, çocuğunuzun matematik dersinden 100 almasını beklemek çok mantıklı bir düşünce şekli değildir. Ama dönem sonunda çocuğunuzun matematik dersinde aldığı notlardan mutlu olduğunuzu gösteren bir mektup yazmanız hoş bir davranış olacaktır. Ya da çok özel bir durum için alınan bir hediye

olması dışında, çocuğunuza damdan düşer gibi yeni bir bisiklet almak akıllıca verilmiş bir karar olmayacaktır. Ama sene sonunda bir bisiklet alabilmek için beraber para biriktirme fikri, çocuğunuzun karakterinin sağlamlaşmasında önemli bir rol oynayacaktır.

2) Hedefleri bir yere yazın. Çocukların ulaşmak istedikleri hedefleri ve hedefe ulaşmak için belirledikleri son günü bir kâğıda yazın ve bu kâğıdı duvarlarına, gardirolarına, buzdolabına ya da görebilecekleri herhangi bir yere yapıştırılmalarını isteyin.

3) Olumlu düşünün. Çocukların gelecekte elde edecekleri başarılar söz konusu olduğunda olaylara karşı tutumunuz çok önemlidir. Çocukların iyi özelliklerinin yazdığı bir liste yapmaları için onlara yardım edin ve onlara iltifat etmeyi ve yetenekleri/ becerileri için onları övmeyi unutmayın. Eğer çocukların önlerinde "evet yapabilirim" tutumunu görebilecekleri iyi bir örnek olursa, onlar da bu olumlu yaklaşım şekline adapte olacaklardır.

4) Zaman bulun. Çocukların saatlerce TV izleme, internette çok da önemli olmayan sitelerde sörf yapma ya da telefonda dakikalarca konuşma gibi zamanlarını boşa harcamalarına sebep olacak etkinlikleri en aza indirgemelerine yardımcı olun. Bu sayede hedeflerine odaklanmaları için onlara zaman kazandırmış olursunuz.

5) Her gün 10 dakika. Her gün 10 dakikalık bir zaman dilimi ayırın ve çocukları hedefleri üzerinde çalışmalarını için cesaretlendirin. Onları çoğu zaman 10 dakika dolduktan sonra bile hedefleri üzerinde çalışmaya devam ederken bulacaksınız.

6) Ödüllendirin. Çocuklar hedeflerine doğru bir adım daha ilerlediklerinde onları bir film, çok sevdikleri bir yemek, bir haftasonu evdeki işlerinden izin ya da onların motivasyonlarını ayakta tutmaya devam edecek başka bir teşvik edici faaliyet ile ödüllendirebilirsiniz.

7) Başarılarını görmelerini sağlayın. Zihinlerimiz, üzerinde yoğunlaştığımız şeyleri gerçekleştirir. Eğer çocuklar hedeflerine ulaştıklarını fark ederlerse, büyük olasılıkla daha da başarılı olacaklardır. Akşam yemeklerinde ya da onları okula götürürken hedefleri hakkında konuşmaları için onlara sorular sorun

8) Onları baskı altına sokmayın. Bu uygulama ödüllendirmenin tam zıttıdır. Çocukların kendi kendilerine “Eğer saat 5’e kadar bitirmezsem, bu akşam arkadaşlarımla oynayamam.” diyebilmelerini farklı yöntemlerle sağlayın.

9) Yardım teklifinde bulunun. Çocuklarınıza herhangi bir işi tek başlarına yapmaya mecbur olmadıklarını ve aile bireylerinin, arkadaşlarının ve öğretmenlerinin herhangi bir konuda onlara yardım etmekten keyif duyacaklarını söyleyin. Onları bir rol modeliyle tanıştırmaya ya da ilgilendikleri kariyer alanıyla ilgili bilgi edinebilecekleri bir “kariyer gezisine çıkma” teklifinde bulunabilirsiniz.

10) Rol modeli olun. Eğer çocuklara kendi hedeflerimizden ve bu hedeflere ulaşmak adına attığımız adımlardan bahsederek ve onlar bizlerin hayallerimizi devam ettirmeye çalıştığımızı görürlerse, onlar da büyük ihtimalle aynısını yapacaklardır. ■

Çocuklar bir sonraki basamağa ilerledikleri sürece durdurulamazlar. Onların başlamaları için neden bir gün daha bekleyelim ki? Hemen yola koyulun!

Tutkuyla Hayal Kurmaya ...

Cesaret Edin

David Jones

Dünyanızı daha iyi bir yer haline getirmeye mi çalışıyorsunuz? Hem kendi hem de ailenizin yaşam kalitesini arttırmaya yardımcı olacak fikirler mi arıyorsunuz? İçinde bulunduğunuz toplumu daha güçlü, daha güvenli ve daha sağlıklı hale getirecek stratejilerin arayışı içinde misiniz?

Eğer cevabınız evet ise bu büyük bir farklılık yaratmaya çalışıyorsunuz demektir ama bu aynı zamanda büyük engellerle de karşılaşacağınız anlamına gelir. Yeteri kadar zamana ya da finansmana sahip olmayabilirsiniz. Diğer insanlarla daha fazla işbirliği yapmaya ihtiyaç duyabilirsiniz. İçinde bulunduğunuz koşullar, hayatı daha da kolaylaştırmak için yapmak isteyeceklerinizin oluşmasını zorlaştırabilir. Sizin sorun olarak adlandırdığınız şeyleri etrafınızdaki insanlar “görünmez” olarak tanımlayabilir.

Büyük ihtimalle bazen engellerin üstünüze üstünüze geldiğini hissediyorsunuzdur. Çevremizde bize göre hareket eden insanlar olsa da veya hedeflerimiz ne kadar önemli de olsa, büyük engellerle karşılaştığımızda başarı şansımız hakkında şüpheye düşme ve bıkkınlık hissine kapılma normal bir durumdur. Fakat bıkkınlık ve şüphe, zorluklara rağmen bizim başarılı olmamızı sağlamayacak. Peki o zaman bu başarıyı ne sağlayacak? Tutku! İnsanlar karşılaştıkları zorluklara rağmen önemli şeyler başarmışlarsa, orada tutku var demektir.

Yıllar boyunca neyin tutkuyu ortaya çıkardığını ve işler zorlaştığında neyin tutkuyu ayakta tuttuğunu araştırdık. Yaptığımız çalışmalar bizi şu sonuca götürdü: “Tutku her birimizin içinde var olan, anlamlı işler yaptığımızda kendimizi iyi hissetmemizi sağlayan ve gerçekten ilerleme kaydettiren güçlü bir duygudur.” Başka bir deyişle “Anlamlı İşler x İlerleme = Tutku” diyebiliriz.

Birçok kişi işlerin verimini ne kadar önemsersek, işimizle ilgili otomatik olarak o kadar tutkulu oluruz gibisinden bir düşünceye sahip. Ama anlamlı hedefler tek başına tutkuyu ayakta tutamaz. Araştırmalarımız anlamlı hedeflerin ilerleme olmadığı takdirde aslında bıkkınlık ve kızgınlık hislerini ortaya çıkardığını kanıtlamıştır. Eğer işimizde tutkulu olmaya devam etmek istiyorsak, anlamlı hedeflerimizi adım adım ileriye taşıdığımızı hissetmemiz gerekiyor. İlerleme olmazsa tutkumuzu ve tutkunun bize verdiği dayanma gücünü kaybedebiliriz.

İlerleme ilginç bir şeydir, derecesini ölçmek zordur çünkü ilerleme gerçeklikten çok bir histir. Benim için ilerleme hissini yaratan bir durum, başka birisinde o hissi hiç uyandırmayabilir. Bunu bir örnekle açıklayayım: Diyelim ki bir okul yaptırmayı düşünüyorum. Bugün okul kütüphanesi için gidip yerel bir sponsordan kitap bağışında bulunmasını istemem bana büyük bir haz verebilir, çünkü ben kitapların bilginin kaynağı olduğuna inandığım için okul kütüphanesinde kullanılmak üzere kitaplar bulmam bana ilerleme kaydettiğim hissini verir. Diyelim ki başka birisi de bir okul yaptırmayı düşünüyor ve aynı şekilde yerel bir sponsordan kitap bağışında bulunmasını talep ediyor ama bu durum o kişiye bir ilerleme gibi görünmeyebilir, çünkü kitaplar öğretmenlerin maaşlarını karşılamıyor. Benzer durumlar, benzer ilerleme hissi yaratmaz. Eğer durum buysa, anlamlı hedeflerimize ulaşmak için ilerleme kaydettiğimiz hissini tecrübe ettiğimizden nasıl emin olabiliriz? Etrafımızdaki diğer insanların da aynı şeyleri hissetmesini nasıl sağlayabiliriz? Özellikle hedeflerimiz ve engellerimiz büyük olduğunda, ilerleme hissini arttırabilmek için uygulayabileceğimiz 3 farklı yöntemi aşağıda bulabilirsiniz.

1. Çalışmalarınızı planlayın ve çalışmalarınızın kaydını tutun.

Hayalinizi bir gerçekliğe dönüştürecek olan faaliyetleri düzenli olarak ve açıkça planlayın ve gelişmelerin kaydını tutun. Mesela okul yaptırma hedefini ele alalım. Toplantılar yapma, sponsor bulma, kitapları ayarlama, çalışacak öğretmenleri bulma, bir arsa bulma, inşaat planlaması yapma, inşaat malzemelerini ayarlama, toplumun desteğini kazanma ve devletten gerekli izinleri alma gibi hayalinizi gerçeğe dönüştürecek olan stratejileri belirleyin. Hedeflerinizi gerçekleştirmenizi sağlayacak bir eylem planı tasarlayarak, başarılı olmak için neler yapmanız gerektiğini görebilirsiniz. Örneğin nereden maddi destek geleceğini görmek için bugüne kadar sponsorlarla yapılan görüşmelerin veya sponsorluk başvurularının hazırlıklarının veya özel sektörle bugüne kadar yaptığınız ortaklıkların kaydını tutabilirsiniz. Bu tarz faaliyetleri göz önünde bulundurduğunuzda, bir okul yaptırma hayaline başladığınız gün ile okulun açılış günü arasında verdiğiniz bütün mücadelelerdeki ilerleme hissini görebilirsiniz.

2. **Gerçekçi olun.** Hedeflerimizin mümkün olduğundan daha hızlı bir şekilde gerçekleşeceğini düşündüğümüz için gelişmeleri görmede genellikle biraz zorlanırsınız. Diyelim ki takımımız ve biz, okulumuzun inşaat çalışmalarının bir yıl süreceğini düşünüyoruz. Fakat diğer kuruluşların gerçekleştirdiği çalışmalara baktığımızda sadece maddi kaynak bulma ve devletten gerekli izinleri almanın üç yıl sürdüğünü görüyoruz. Takım olarak, bir yılın sonunda okulun açılmadığını ve okulu açmak için gerekli maddi kaynağın sağlanmadığını gördüğümüzde kendimizi nasıl hissederiz sizce? İlerleme ve tutku tamamen aynı şey değildir. Eğer hedeflerimize ulaşmak

için belirlediğimiz süre gerçekçi olursa, büyük ihtimalle ilerleme hissini daha fazla hissedebilir ve hayallerimize doğru gerçekleştirdiğimiz yolculuk sırasında tutkumuzu elimizde tutmayı başarabiliriz.

3. **Düzenli aralıklarla başarılarınızı kutlayın.** Hedeflerimizi ileri taşımak adına kendi çabalarımızı ve iş arkadaşlarımızın çabalarını her gün göz önünde bulundurma alışkanlığımızı geliştirmemiz gerekmektedir. Bu söylediğimiz kulağa her ne kadar kolay gelse de, bunu eyleme dökülebilmek gerçekten zordur. Genellikle yolunda gitmeyen şeylere, yolunda giden şeylere oranla daha fazla odaklanırsınız. Örneğin şu matematik işlemlerine bir bakalım. Ne görüyoruz?

$$2+2 = 4$$

$$3+1 = 7$$

$$4+5 = 9$$

Yıllardır çalışmalarımıza katılan binlerce insanın söylediği gibi siz de büyük ihtimalle ortadaki işlem yanlış demişsinizdir ve yine büyük ihtimalle iki tanesi doğru dememişsinizdir. Hepimiz neyin yanlış olduğuna odaklanmakta ve yanlış olanı çözüme kavuşturmak konusunda çok eğitimliyiz ama sadece bunu yapmak, ilerlemenin nerede olduğunu görme konusunda bizlere engel olabilir. Eğer her gün sadece nelerin yanlış gittiğine odaklanırsak, kendimizi ilerlemeden koparırsınız ve uzaklaştırırız. Bunun yerine, her gün yaptıklarımızın doğru olan 2/3'lük oranını fark edebilmek adına kendimize zaman ayırmalıyız. Doğru yaptıklarımızı ilerleme olarak görüp bu durumu kutlarsak, her şeyin planlandığı gibi gitmediği zamanlarda bile, ki büyük şeyler hayal ettiğinizde bu çok normal bir durumdur, tutkumuzu elimizde tutmayı başarabiliriz. ■

David Jones, PassionWorks'un başkanı ve "Tutku İşleri" ve "Modern İşyerlerinde Tutkuya Sahip Olma Kılavuzunuz" adlı kitapların yazarıdır! www.passionworks.ca

Risk Almaya Cesaret Edin

Eğer hayallerinizin gerçekleşmesini istiyorsanız, yapmanız gereken ilk şey uyanmaktır.
—J.M. Power

Ay'ı hedef alın. Atışı kaçırsanız bile yıldızlardan birini vurursunuz. —Les Brown

Başarı kendiliğinden gerçekleşen bir patlamanın sonucu değildir. Kendinizi ateşe atmalısınız.
—Arnold H. Glasow

Hayattaki problemlerin üstesinden gelinemeyecek olunsaydı, bu hayatın adı “engelli yarış” olmazdı. — Yazarı Bilinmiyor

Her ne kadar hiç kimse geri dönüp yeniden başlayamasa da, herkes şu andan itibaren başlayıp yepyeni bir bitiş meydana getirebilir.
— Yazarı Bilinmiyor

Herhangi bir problemin ele alınabileceği en iyi yöntem “deneme” yöntemidir.
— Yazarı Bilinmiyor

Beklentilerinizi gözardı etmeyin. Dışarı çıkın ve kayda değer bir şeyler yapın.
—Wendy Wasserstein

Olaylardaki gelişmelere göre ellerinden gelenin en iyisini yapan insanların yaşamlarında, olaylar en iyi şekilde gelişir. —Art Linkletter

Düşüncelerimizin arkasında yatan sebepler ve bize bekleyen durumlar, içimizde var olanlara kıyasla küçük şeylerdir.
—Ralph Waldo Emerson

Fethettiğimiz şey dağ değil kendimizdir.
—Edmund Hillary

Tanrı bize bir beden büyük hayaller verir ki, bizler o hayallere ulaşmak adına büyüyüp gelişebilelim.
— Yazarı Bilinmiyor

Önemli olan şey sorgulamayı bırakmamaktır.
—Albert Einstein

Erişebileceğiniz en iyi yardım eli, kendi kolunuzun sonunda olandır. —Fred Dehner

Işık hızını aşıp aşamayacağımıza doğa karar verir, fakat diğer bütün imkânsızlıklar isteğe bağlıdır. —Robert Brault

Hayaller ücretsizdir. Hayallerinizi özgürleştirin.
—Astrid Alauda

Hayal kurmayı bırak ve gerçekle yüzleş diyenlere cevap olarak ben hayal kurmaya devam et ve onları gerçekleştir diyorum.
—Kristian Kan

Hiç kimsenin hayallerinizi çalmasına izin vermeyin. Hayalleriniz sizin, onların değil.
—Dan Zadra

Eğer bir hayal yere düşüp binlerce parçaya bölünürse, o parçalardan birini yerden alıp tekrardan başlamaya asla çekinmeyin.
—Flavia Weedn

Dünyanın hayal kuranlara ve eylemleri gerçekleştirenlere ihtiyacı var. Ama her şeyin üzerinde dünyanın hayallerini gerçekleştirenlere ihtiyacı var. —Sarah Ban Breathnach